

APIE NRTIC

NRTIC yra nevyriausybinė organizacija, teikianti informaciją ir pagalbą asmenims, susidūrusiems su naujaisiais religiniais judėjimais. Centro steigėjai yra psichologijos, teisės, religijotyros, religijos sociologijos, religijos filosofijos, Bažnyčios istorijos bei teologijos sričių specialistai.

NRTIC nepriima jokios paramos iš grupių, apie kurias teikia informaciją visuomenei.

NRTIC teikia objektyvią informaciją apie naujuosius religinius judėjimus (NRJ - kultus, sektas, alternatyvias religijas). Tokia informacija suteikia galimybę daryti atsakingus pasirinkimus, mažina socialinę įtampą, kuri kyla dėl NRJ veiklos. NRTIC, bendradarbiaudamas su kitų sričių specialistais, siekia padėti buvusiems ir esamiems NRJ nariams atkurti santykius šeimoje, gauti kvalifikuotą psichologinę ar teisinę pagalbą. Mūsų tikslas – plėtoti pilietinę visuomenę, grįstą pasitikėjimu ir tolerancija.

Organizacijos adresą ir telefonus pasiteiravimui rasite šio lankstinuko nugarėlėje.

www.religija.lt – NRTIC tvarkoma išsamiausia svetainė apie religiją ir naujuosius religinius judėjimus lietuvių kalba. Svetainėje pateikiama religinio gyvenimo Lietuvoje analizė, religijos sociologijos, religijotyros tekstai.

Atskira rubrika svetainėje skirta tiems, kuriems, susidūrus su „sektomis“, reikalinga pagalba.

NEMOKAMOS KONSULTACIJOS

Konsultacijos teikiamos kiekvieną
pirmadienį ir antradienį
nuo 17 iki 19 val.

Vilniaus Bernardinų bažnyčios raštinės patalpose
(Maironio g. 10).

Konsultuojama religinių ir pseudo religinių judėjimų
klausimais.

Nurodytomis valandomis informacijos taip pat galite teirautis
Vilniaus Bernardinų bažnyčios raštinės telefonu
(8-5)2609292

Į mus galite kreiptis:

Paštu: Maironio g. 10,
LT-01124 Vilnius

El. paštu: info@religija.lt

Telefonu:

Milda Ališauskienė: (8~686) 13183

Donatas Glodenis: (8~685) 44611

Gediminas Pulokas: (8~650) 10158

Klausimus naujųjų religijų specialistams galite
užduoti NRTIC žiniatinklio svetainėje
www.religija.lt

Išleista Vilniaus m. savivaldybės
Sveikatos ir socialinės apsaugos departamentui parėmus.

© NRTIC, 2006. Visos teisės saugomos.
Dauginti ir platinti leidžiama nekomerciniais tikslais.
Platinti pakeistą tekstą ar tik dalį lankstinuko draudžiama.

NAUJUJŲ RELIGIJŲ TYRIMŲ IR INFORMACIJOS CENTRAS

*Informacija apie naujuosius religinius
judėjimus*

*Šv. Pijaus X
kunigų brolija
(„Iefebryninkai“)*

KAS TAI?

Tarptautinė kunigų tradicionalistų draugija, gimusi kaip pasipriešinimas pasikeitimams Katalikų Bažnyčioje po II Vatikano susirinkimo.

KAS ĮKŪRĖJAS?

Šv. Pijaus X kunigų broliją 1970 m. įkūrė Arkivyskupas Marselis Lefebvas (*Marcel-François Lefebvre* C. S. Sp. (1905 -1991)). Jis gimė pamaldžioje šeimoje, kurioje iš 8 vaikų jis su broliu tapo kunigais, o 3 seserys – vienuolėmis. Baigęs Romoje prancūziškąją Santa Chiara seminariją bei Grigaliaus Universitetą teologijos ir filosofijos daktaro laipsniu, įstojo į Šventosios Dvasios tėvų kongregaciją ir daugelį metų buvo misionieriumi Afrikoje. 1947 m. jis buvo konsekruotas vyskupu ir paskirtas dirbti Dakare. 1960 m. Popiežiaus Jono XXIII buvo paskirtas popiežiaus sosto asistentu ir dalyvavo ruošiant Vatikano II Susirinkimo dokumentų schemas, kurios vėliau Susirinkimo buvo atmetos. Su bendraminčiais Susirinkime patyręs tradicionalistų pralaimėjimą, jis vėliau tik dar labiau įsitikino, koks tariamai žalingas Bažnyčiai yra modernizmas, religinė laisvė, vyskupų kolegialumas, ekumenizmas ir religijų dialogas. 1969 m. jis gavo leidimą Fribūre (vėliau Ecône) steigti seminariją modernizmu nepatenkintiems klierikams, kuriems ir pasiūlė susiburti į kunigų draugiją be įžadų. Draugijos globėju buvo pasirinktas šventasis popiežius Pijus X - uolus kovotojas su modernizmu, jo vadinamu „visų erezijų kloaka“.

ISTORIJA

Nepaisant to, kad draugija buvo patvirtinta bandomajam 6 metų laikotarpiui Fribūro vyskupo bei palaiminta kunigų kongregacijos prefekto Johno Wrighto, daugelis Katalikų Bažnyčios (KB) vyskupų į ją žiūrėjo įtariai ir kritikavo jos tradicionalizmą bei prisirišimą prie Tridentinių Mišių. 1976 metais arkivyskupas Lefebvas išventino trylika kunigų ir buvo suspenduotas, tai yra neteko kunigystės ir vyskupystės įgaliojimų. Tais pačiais metais Popiežius Paulius VI kalbėdamas apie naująjį Apeigyną viešai pasisakė prieš Arkivyskupą Marselį Lefebvrą ir jo pažiūras. 1983 m. nuo FSSPX atskilo devyni draugijos nariai pradėję *sede vacante*, tuščio Apaštališkojo sosto nuo Pijaus XII mirties, judėjimą. Vėliau jie įkūrė Šv. Pijaus V draugiją (FSSPV).

1988 m. nepaisydamas Romos draudimų ir būdamas suspenduotas teikti šventimus Marselis Lefebvras išventino 4 FSSPX kunigus į vyskupus. Jonas Paulius II savo apaštališkajame laiške *Ecclesia Dei* pasmerkė tai kaip schizmą. Dalis Marselio Lefebvreo sekėjų

nepanoro pasilikti ekskomunikoje ir perėjo į Vatikano patvirtintą Šv. Petro kunigų draugiją. Vis tik FSSPX nelaiko savęs atskira bažnyčia ir pripažįsta Katalikų Bažnyčios popiežius, atmesdama tik „eretinius-modernistinius“ jų mokymus. KB taip pat pripažįsta FSSPX šventimus galiojančiais, nors ir neteisėtais. Katalikai nežinodami apie kunigų schizmą arba esant neatidėliotinai būtinybei, pagal KB Kanonų kodeksą gali priimti galiojančius sakramentus.

PASAULYJE

Pagal vieną iš oficialių draugijos internetinių puslapių www.fsspx.org 2006 m. FSSPX turėjo 4 vyskopus, 463 narius kunigus 27 šalyse, 160 seminaristus šešiose tarptautinėse seminarijose. Draugijos kasdien 600 centrų yra švenčiamos Mišios pagal Tridentinį ritą. FSSPX turi devynis rekolekcijų namus, 14 mokyklų. Pagrindinė seminarija yra Ecône, Šveicarijoje, taip pat Jungtinėse Valstijose (Winona), Prancūzijoje (Flavigny-sur-Ozerain), Vokietijoje (Zaitzkofen), Australijoje (Goulburn) ir Argentinoje (La Reja). Nepaisant to, kad draugija yra iš esmės kunigų, bet jai gali priklausyti ir kiti luomai. Išskiriamos yra penkios FSSPX šeimos: kunigų, seserų, brolių, oblatų bei trečiojo ordino. Draugija aktyviai skleidžia savo idėjas internete, leisdama leidinius, tokius kaip *The Angelus*, knygas. Brolijos nariai neretai randa palankią dirvą pastoracijai labai tradicinėse bendruomeninėse bei tarp besidominčių scholastine teologija arba grigališkuoju choralu. Jie taip pat labai aktyvūs kai kurių skautų grupių sielovadoje.

LIETUVOJE

1991 m. Lietuvoje lankėsi pirmasis FSSPX kunigas vokietis Markus Heggenbergeris. Pakviestas vysk. V. Michelevičiaus, jis susitiko su kard. V. Sladkevičiumi, aplankė Kauno seminariją, laikė šv. Mišias Kauno arkikatedroje. Vėliau kontaktai su Katalikų bažnyčios hierarchais nutrūko. Brolijos reguliaraus darbo pradžia Lietuvoje 1995 m. vykusios šv. Ignaco rekolekcijos kuriose dalyvavo šeši tikintieji. Nuo 1995 m. leidžiamas leidinys „Pulkim ant kelių“. 2002 m. įsteigiamas Šv. Kazimiero prioratas, pradeda veikti pirmoji Brolijos Lietuvoje interneto svetainė www.fsspx.lt. Nuo 2002 m. išventintas ir lietuvis FSSPX kunigas Edmundas Naujokaitis. Tikinčiųjų į pamaldas susirenka 10-14. FSSPX leidykla „Už tradiciją“ jau yra išleidus keletą knygų, tame tarpe A. Dvorkino „Sektos. Totalitarinių sektų apžvalga“. Brolija turi keletą koplyčių Vilniuje ir Kaune, organizuoja piligriminius žygius į Šiluvą, į Kryžių Kalną bei į šventąsias vietas kituose kraštuose. Taip pat reguliariai organizuojamos rekolekcijos.

DOKTRINA

Antimodernizmas. FSSPX remiasi doktrina, suformuota dar popiežiaus Pijaus XI 19 a. pabaigoje paskelbtame *Syllabus Errorum*, smerkiančiame modernizmą, liberalizmą, religijos laisvę, protestantizmą, masonus, socialistus, Biblijos draugijas, matant visame kas nauja pavojų tikėjimo grynumui. II Vatikano Susirinkimo mėginimas atnaujinti Bažnyčią ir atsiverti pasauliui yra vertinamas ir kaip „modernistinis paklydimas“, ir kaip „masonų sąmokslas“.

Tridentinės Mišios. FSSPX laikosi nuo 1570 m. popiežiaus Pijaus V Mišioli nusistovėjusios apeigų formos ir pasisako prieš bet kokius pakeitimus. Mišios yra celebruojamos lotyniškai, kunigas atsikusęs veidu į altorių, giedamas grigališkasis choralas, Mišių pabaigoje kalbamos tradicinės maldos. FSSPX, kaip ir visi katalikai tradicionalistai mano, kad 1970 m. Pauliaus VI liturginė reforma, įvedusi tautines kalbas bei altorių atgręžimą, iškraipė tikrąją Mišių prasmę ir pavertė šventimą pasibjaurėtinu renginiu.

Pamaldumas Marijai. FSSPX priekaištuoja moderniesiems katalikams dėl protestantizmo įtakos apeidus šį pamaldumą. II Vatikano susirinkime jie pasigenda atskiro dokumento Dievo Motinai. Ypač akcentuojamas apsirėškimas Fatimoje.

Antiekumenizmas. FSSPX remiasi Pijaus XI 1928 enciklika „Mortalium animos“, kurioje ekumenizmas smerkiamas kaip nekatalikiškas ir katalikams nepriimtinas. Matomas pavojus, kad ekumenizmas verčia manyti, kad „visos religijos geros“.

Religijų dialogui - ne. II Vatikano Susirinkimo pozityvus pasisakymas apie kitas religijas, FSSPX nuomone yra evangeliją nuvertinanti klaida. Ypač FSSPX papiktino „pagonių“ dalyvavimas maldos už taiką pamaldose Asyžiuje 1986 m.

KONTROVERSIJOS, PERSPEKTYVOS

Po 1988 m. konsekracijų dialogas su KB iš esmės nevyko, tik 2000 m. Jubiliejaus metu pradėta kalbėti apie galimybę FSSPX įsteigti asmeninę prelatūrą. Benediktas XVI (buv. Kardinalas Joseph Ratzinger) yra palankus FSSPX sugrįžimui į KB ir 2005 m. jis priėmė brolijos vadovą Bernard Fellay pokalbiui. FSSPX schizmos sprendimą apsunkina tai, kad nesutariama ne tik dėl liturginės reformos, bet ir dėl II Vatikano Susirinkimo mokymo apie Bažnyčią, ekumenizmą, religijos laisvę. Dėl kategoriškų pasisakymų brolijos nariai yra sulaukę ir kaltinimų antisemitizmu. Prancūzijoje jie išsiskiria antipatija respublikai ir monarchistinėmis nuotakomis. 2006 m. keletas draugijos kunigų atsiskyrė nuo FSSPX ir įkūrė „Gerojo ganytojo institutą“, esantį vienybėje su Šventuoju Sostu.